

KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 18 września 2018 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia
zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w
podmiotach leczniczych oraz ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie
Medycznym oraz niektórych innych ustaw**

(druk nr 949)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 13 września 2018 r. o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw, zmierza do rozszerzenia kręgu osób, których wynagrodzenie ma być określone w oparciu o przepisy nowelizowanej ustawy.

W dotychczasowym stanie prawnym, zmieniana ustawa reguluje sposób ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne, tzn. osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy w podmiotach leczniczych, wykonujących zawód medyczny, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, a także osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, które biorą bezpośredni udział w wykonywaniu zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej polegających na sprawowaniu zapobiegawczego i bieżącego nadzoru sanitarnego oraz prowadzeniu działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej w zakresie chorób zakaźnych i innych chorób powodowanych warunkami środowiska, a także na prowadzeniu działalności oświatowo-zdrowotnej.

W noweli proponuje się poszerzenie zakresu podmiotowego nowelizowanej ustawy o pracowników działalności podstawowej, innych niż pracownicy wykonujący zawody medyczne, czyli o osoby zatrudnione w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym,

inne niż pracownicy wykonujący zawód medyczny, wykonujące pracę pozostającą w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w komórkach organizacyjnych zakładu leczniczego, których działalność jest związana z udzielaniem świadczeń zdrowotnych oraz które są zatrudnione na stanowiskach działalności podstawowej określonych w części pierwszej załącznika do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od pracowników na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami, lub na stanowiskach analogicznych.

W załączniku do ustawy przypisano grupie pracowników działalności podstawowej, innych niż pracownicy wykonujący zawód medyczny, współczynnik pracy w wysokości 0,58.

Kolejną zmianą jest wprowadzenie, upływającego w dniu 15 czerwca każdego roku, terminu na wydanie przez kierownika podmiotu leczniczego lub podmiot tworzący (w przypadku podmiotów leczniczych działających w formie jednostek budżetowych) zarządzenia w sprawie podwyższenia wynagrodzenia.

W art. 2 noweli zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw. Przywracają one stosowanie art. 12-12h ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym do akredytacji podmiotów ubiegających się o przeprowadzanie kursów doskonalących dla dyspozytorów medycznych do końca roku 2020, kiedy to organizację kursów przejmie Krajowe Centrum Monitorowania Ratownictwa Medycznego, oraz skracają termin wejścia w życie przepisów dotyczących planu działania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne w ten sposób, aby plan taki mógł zostać sporządzony po raz pierwszy na rok 2019.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 68. posiedzeniu w dniu 13 września br. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 2793, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 31 lipca 2018 r.).

Projekt ustawy skierowany został do pierwszego czytania w Komisji Zdrowia. W trakcie prac nad projektem, do noweli dodano art. 2 zmieniający ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw.

Posłowie odrzucili zgłoszoną w drugim czytaniu poprawkę dotyczącą uchylecia art. 7 w ustawie o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Za przyjęciem ustawy głosowało 419 posłów, przy braku głosów przeciw i 1 wstrzymującym się.

III. Uwagi szczegółowe

Zgodnie z § 92 Zasad techniki prawodawczej, jedną ustawą zmieniającą obejmuje się tylko jedną ustawę. Odstąpienie od tej zasady jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy między zmienianymi ustawami występują niewątpliwe związki tematyczne lub do zrealizowania zamysłu prawodawcy jest niezbędne jednoczesne dokonanie zmian w kilku ustawach.

W świetle tej dyrektywy, trudno dopatrzeć się związków tematycznych między ustawą zmienianą w art. 1 noweli (dotyczy zasad ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych) oraz w jej art. 2 (dotyczy akredytacji podmiotów ubiegających się o przeprowadzanie kursów doskonalących dla dyspozytorów medycznych oraz pierwszego planu działania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne).

Maciej Telec

Główny legislator